

jag och

Att ge sig den betydelsen man aldrig erfor. Det genererar gråt vare sig man vill eller inte. Att se den betydelsen erfaras hos en annan. Det framkallar gråt, vare sig man vill eller inte. Jag är inte större än så, inte starkare, inte vackrare.

Jag är en annan nu. Inte annorlunda. Fortfarande mjuk, fortfarande skör, fortfarande liten & och stor och vuxen i samma. Jag vet att hålla mig. Till mig, skönja fälten av gyllne havre längre bort, till de jag inte kan lita på fullt ut, men känner ett ärligare uppsåt.

Att ha trott sig betyda, och inse att man aldrig betydde. Åtminstone inte det. Det har gett mig sår under ögonen. Jag vet att jag ser äldre ut nu. Hon jag älskar mer än livet självt sa mig det, du ser gammal ut. Jag vet älskade, det har varit långa år.

Jag är en annan nu. Skönjer honung och fria dagar. Inte lättare, jag vet nu att det aldrig blir lättare. Du är sol och vildhavre och jag vet att jag aldrig kommer att bli densamma.

Att vårda gråten för vad den är och hejda den innan den svider mer än man tål. Det är inte lätt. Jag gör det nu.

Du är en annan nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten